

[Indenrigsministeren]

Koldingsagen, er jo, at man derfra har spurgt, om det kan være juridisk holdbart, at kommunen yder støtte til disse formål. Indenrigsministeriets opgave er derefter at vurdere juridisk, om det er tilladt at yde støtte til disse formål, og det er det ifølge den omtalte skrivelse og den opfattelse, der er i indenrigsministeriet. Så man kan vælge det og sige: dette her er altså en kulturpolitisk eller idrætspolitisk afgørelse. Jeg er nu meget enig i afgørelsen, og jeg mener selvfølgelig også, at den er rigtig i sig selv, og at sigtet med den er rigtigt, men det, vi i indenrigsministeriet er blevet spurgt om, er jo det rent juridiske aspekt og ikke det rent idrætspolitiske i spørgsmålet.

For mit eget vedkommende kan jeg sige, at det jo netop, som hr. Tinning siger, er så vanskeligt at vurdere, hvor skillelinjen går mellem, hvad der er professionel og hvad der er bred idræt. Det er derfor, vi fra indenrigsministeriets side har sagt, at det må være op til lokal afgørelse at vurdere, hvor den skillelinje er, og om den er overtrådt.

Jimmy Stahr (S):

Jeg synes ikke, der er nogen grund til at klandre VS for, at man har spurgt om regeringens idrætspolitik, selv om vi havde en debat for et års tid siden. Den debat lå jo 6 år efter den forrige, så jeg mener ikke, at vi på nogen måde overdriver idrætsdebatte herinde, og skulle vi få en i næste folketings-samling, klarer vi også det. Jeg mener, det i høj grad er på sin plads at diskutere disse ting, og der har jo i hvert fald heller ikke været nogen idrætsdebat under den nuværende regering.

Så siger ministeren, at det er eliteidrætten, det drejer sig om her, og at vi nu får eliteidrætsudvalgets betænkning. Ja men vi kunne da sagtens gå uden om eliteidrætten; det ville måske ligefrem være forfriskende for en gangs skyld at få en debat, hvor vi ikke alene diskuterer elite og bredde.

Om den aktuelle sag, som lå til grund for VS' pressemeddelelse – den, der allerede nu har fået navnet Koldingsagen – skal jeg bare sige, at jeg også har undret mig dels over kommunen, dels over indenrigsministerens skrivelse. Jeg mener, der er nogle problemer i adskillelsen, og jeg tror ikke, det er helt så enkelt, som indenrigsministeren lige stod her

og gjorde det til, men det viser i hvert fald tydeligt, at vi savner nogle retningslinjer på dette område. Starten foregik jo for flere år siden, og fejlen ligger måske dér nok i, at vi fra starten af den professionelle fodbold her i Danmark burde have foretaget en klarere adskillelse. Dette her må i hvert fald være en opfordring til regeringen om, når eliteudvalgets betænkning foreligger, at prøve at skaffe disse klare regler, og dér vil jeg nok heller ikke alene stole på indenrigsministerens velvilje.

Men hvad har regeringen i øvrigt gjort med hensyn til idrætspolitikken? Nu kunne man være fristet til at sige: nå ja, men regeringen har kun været på taburetterne i 8 måneder, og derfor kan man heller ikke forlange det uendelige af den. Det skal jeg også nok lade være med, men jeg mener, at man i løbet af 8 måneder i hvert fald kunne have ladet være med at forringe situationen for idrætten. Jeg er helt sikker på, at der sker en forringelse i et sådant omfang, at denne regering i løbet af ganske kort tid kan blive en katastrofe for idrætten. Den borgerlige regering har jo som sine mål nedskæringer og privatisering, og begge disse knapper eller håndtag, som regeringen bevidstløst sidder og trykker på, berører i høj grad idrætten.

Vi ved jo alle her i salen, at en stor del af idrætten økonomisk er afhængig af, hvad der sker i kommunerne. Nedskæringerne og ikke mindst den stadige trussel om nedskæringer – det er såmænd ikke så meget det, der er sket, som det er de trusler, der har været – vil føles af idrætslederne, som om der hænger et sværd over dem. Jeg tror da gerne, at regeringen ikke har grebet ind i den enkelte kommunes dispositioner – sådan noget gør en regering ikke i Danmark – men det er da klart, at de stadige signaler, der kommer fra regeringen, påvirker rundt omkring. Og det er klart, at man i kommunalbestyrelserne, når man ved, at man vil få skulderklap fra regeringen, når man griber ind, griber ind de steder, hvor der ikke bliver råbt så meget op, og det er jo traditionelt idrætsfolkene, som ikke har råbt så meget op; det har jo netop været kendetegnende for dem, at de er gået stille med dørene.

Jeg tror derfor, at regeringens retningslinjer om nedskæringer meget let kan blive en hovedpude for mange kommuner, så at de